



Сталінські КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ,
ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО
ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

№ 12 (808)

Субота, 9 квітня 1955 р.

Ціна 20 к.

ПОКРАЩИТИ РОБОТУ ПАРТІЙНИХ ГРУП

Партійні групи на курсах і кафедрах — важливіша складова частина партійної організації університету. Від їх діяльності багато в чому залежить учбово, наукова та масово-політична робота університетського колективу. Партійні групи створені на деяких курсах історичного, хімічного, економічного, геологічного і фізико-математичного факультетів. За останній час вони почали працювати значно краще.

Великий досвід роботи мають партійні групи історичного факультету. Вони борються за високу успішність всіх студентів, за зміцнення трудової дисципліни, керують роботою комсомольських організацій, мають великий вплив на весь студентський колектив. Заслужовує уваги така форма партійної роботи, як відкриті збори партійних груп, в яких активну участь беруть комсомольці. Такі збори широко практикуються на цьому факультеті.

Парторги тт. Цуманенко і Сіхарулідзе — це досвідчені керівники, відмінники навчання, які користуються великим авторитетом серед студентів. Партбюро істафу постійно контролює роботу парторгів, надає їм допомогу в роботі, завжди запрошує їх на свої засідання.

Непогано працюють партійні групи на V і VI курсах економічного факультету (парторги тт. Щербача, Мордерера).

Але далеко не на всіх факультетах партійні групи надаються необхідна увага. Погано працює партійна група II курсу фізико-математичного факультету (парторг т. Скоромний). Комуністи тут не вникають в життя курсу, відірвані від комсомольської організації, не спрямовують громадську думку проти ледарів і хуліганів. Деякі комуністи самі відстають в навчанні (тт. Мезенцев, Лясковий), не беруть участі у проведенні політико-масової роботи в гуртожитку, не цікавляться життям студентів, які мешкають на приватних квартирах. Партійне бюро тут не зуміло поставити ро-

боту партійних груп на належну височину.

Зовсім недостатньо працюють партійні групи кафедр та науководослідних інститутів. Нещодавно партійний комітет університету обговорив роботу партійних груп деяких кафедр. Виступи парторгів майже не відрізнялися від звітів завідувачів кафедрами. Ніхто з них не розповів про те, що конкретно зроблено кожною партійною групою для покращання учбової і наукової роботи кафедри.

Парторг кафедри органічної хімії т. Цуккерман, наприклад, говорив про успіхи кафедри в науковій роботі. Але він вимушений був визнати, що в цьому немає заслуги партійної групи, бо вона працює дуже слабо. Партійна група цієї кафедри не займалася такими важливими питаннями, як покращання якості викладання, зміцнення зв'язку кафедри з виробництвом, участь членів кафедри в політико-масовій роботі на факультеті. Комуністи тут до цього часу не ліквідували ненормальних відносин між окремими членами кафедри, що заважає роботі кафедри. Зовсім недостатньо розвинута тут критика і самокритика.

Погано працює також партійна група інституту біології.

Партійні бюро деяких факультетів недооцінюють значення партійних груп кафедр, не подають їм систематичної допомоги, не контролюють їх роботу. Так, партбюро фізико-математичного факультету, обговоривши роботу партійних груп кафедр, прийняло хороше рішення, але не перевірilo, як воно виконується. Внаслідок цього партійні групи кафедр факультету продовжують працювати дуже слабо.

Важливіше завдання партійних бюро, парторгів, усіх комуністів — добитися корінного покращання роботи партійних груп курсів і кафедр. Це дасть можливість піднести на вищий рівень учбову, наукову і масово-політичну роботу на факультетах.

СПРАВА ЧЕСТІ КОЖНОГО ВИПУСКНИКА

Перетворюючи в життя політику Комуністичної партії, радянський народ вирішує величезної важливості завдання, спрямовані на всемірний розвиток важкої індустрії, круте піднесення сільськогосподарства, дальше зміцнення могутності Батьківщини і підвищення добробуту трудящих. Для вирішення цих завдань нашій країні потрібні кадри висококваліфікованих, всебічно розвинених спеціалістів.

У вузах та школах країни скоро закінчиться черговий учбовий рік. На дорогу великого життя із стін університетів, інститутів, технікумів вийдуть молоді люди різних професій: інженери, педагоги, агрономи та інші.

В цьому році Харківський університет закінчують більше 600 чоловік. Ще вчорашні студенти, вони скоро одержать дипломи, на їх груди засяють університетські значки. Скільки незабутніх радісних днів провели вони в стінах університету! Студентські конференції і диспути, цікаві лекції і комсомольські збори, семінари і практичні заняття в лабораторіях, спортивні змагання, вечори відпочинку, жваві спори — все це залишиться позаду.

На протязі п'яти років нинішні випускники користувалися всіма можливостями, які надавала їм Батьківщина для оволодіння передовою радянською наукою. Озброєні багатими знаннями вони

вийдуть з університету. Прийшов час віддячити рідній Батьківщині самовідданою працею за її материнське піклування про студентів.

Разом з дипломами про закінчення університету молоді спеціалісти одержать призначення на роботу у різні куточки нашої неосянної країни.

Багато є бажаючих поїхати на роботу у самі віддалені райони нашої країни. Випускники-геологи бажають застосувати свої знання в дослідженні земних надр східних районів країни. Група комсомольців-геологів подає у деканат заяви з проханням надіслати їх працювати на Далекий Схід, на Урал, у Якутію, в Забайкалля.

Переважає більшість випускників нашого університету в цьому році поїде працювати в середні школи, стане вчителями. Благородна й почесна праця вчителя. Саме йому країна довіряє свій найцінніший капітал, свою надію, своє майбутнє — молодь.

Для радянської людини немає кращої нагороди, ніж свідомість того, що вона приносить користь народу, країні. Тому з почуттям великої відповідальності повинні поставитися випускники до своїх призначень, безвідмовно поїхати на місце своєї роботи і працювати там чесно і самовіддано. Саме в цьому і полягає патріотичний обов'язок випускників, справа їх честі.

АТОМНУ ЗБРОЮ—ЗАБОРОНИТИ І ЗНИЩИТИ! (Одностайна воля колективу університету)



На фото: Дійсний член АН УРСР, депутат Верховної Ради СРСР, проф. М. П. Барабашов ставить свій підпис під Зверненням Всесвітньої Ради Миру.

Наша зброя—наука

2 квітня на хімічному факультеті відбулося обговорення Звернення Всесвітньої Ради Миру. Першим виступив декан факультету доц. В. Корнієнко. Він відзначив, що теперішній рік відрізняється посиленням напруження в міжнародних відносинах. Але всі зусилля імперіалістів даремні.

— Щоб зрозуміти це, — говорить тов. Корнієнко, — достатньо згадати деякі факти з історії Радянської держави. Під час інтервенції світової контрреволюції молода Радянська держава була одинокою, а тепер на боці табору миру 12 країн і підтримка багатьох мільйонів прогресивних людей усього світу. Сили табору миру незборимі.

Один з старіших професорів університету, заслужений діяч науки Є. С. Хотинський в своєму виступі сказав, що він не сумнівається в тому, що всі поставлять свої підписи під Зверненням Всесвітньої Ради Миру. Але цього недостатньо: за мир треба боротися, а наша зброя — це наука, треба оволодівати нею, постійно рухати її вперед.

Студент IV курсу М. Кухарський, промадянин народно-демократичної Польщі говорив про те, що народи демократичних країн добре пам'ятають жахи минулої війни і докладуть усіх зусиль, щоб не допустити її повторення.

РАДЯНСЬКІ ЛЮДИ—ЗА МИР!

НА БЛАГО ВСІХ ЛЮДЕЙ СВІТУ

Ставлячи свої підписи під Зверненням Всесвітньої Ради Миру, радянські люди знають, що мир — це не тільки збереження життя їх дітей, жінок, батьків і матерів. Мир — це можливість радісної, творчої діяльності на благо народу.

Але для того, щоб зберегти мир, за нього потрібно активно боротись. Одним з могутніх засобів у боротьбі за мир є залучення до неї широких народних мас всіх країн і народів.

Кампанія по зборі підписів під Зверненням проти загрози атомної війни проходить одночасно у багатьох країнах. Святий обов'язок усіх радянських людей — взяти в ній активну участь, бо радянський народ завжди стояв і стоїть на чолі усіх народів, які ведуть боротьбу за мир.

Ставлячи свої підписи під Зверненням, ми, радянські вчені, звертаємось до вчених всіх

В усій нашій країні проходить кампанія по зборі підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру — заборонити і знищити атомну зброю.

Працівники і студенти нашого університету гаряче підтримують це Звернення. Сьогодні ми друкуємо повідомлення наших кореспондентів про те, як проходить кампанія по зборі підписів в університеті.

Не допустимо нової війни

Першого квітня по всій нашій країні почався збір підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру. Мільйони радянських людей ставлять свої підписи, які слід читати: «Геть паліїв війни, ми хочемо миру!».

2 квітня на історичному факультеті відбувся мітинг, присвячений збору підписів під цим Зверненням. На трибуні секретар партійного бюро факультету, кандидат історичних наук В. І. Астахов.

— Свої підписи під Зверненням, — говорить він, — ми повинні підкріпити ділами — відмінним навчанням, точним виконанням промдських доручень. Це буде наш кращий вклад в боротьбу проти паліїв війни.

Слово бере студентка IV курсу, учасниця Великої Вітчизняної війни Н. Ширяєва.

— Я своїми очима бачила всі жахи війни, — говорить вона, — я бачила смерть, тисячі знедолених, бачила те, проти чого зараз виступають народи світу. Хай не біснуються агресори. Ми зуміємо постояти за себе. Ми не хочемо, щоб замовк весе-

лий, дитячий сміх, щоб перестали звучати студентські пісні про дружбу та любов. З почуттям гордості за свою могутню Батьківщину, за радянський народ я ставлю свій підпис під Зверненням Всесвітньої Ради Миру.

Учасник Вітчизняної війни, студент II курсу М. Цуманенко сказав:

— Мені довелося брати участь у минулій війні. Як і всі чесні люди світу, я не хочу, щоб війна повторилася знову. Але благородна боротьба за мир не означає нашої слабості. Ми з гордістю можемо і тепер повторити слова Олександра Невського, які стали крилатими: «Хто з мечем до нас увійде, той від меча і загине. На тому стояла і стоїть російська земля!».

— Підпис під Зверненням Всесвітньої Ради Миру — це гнівний протест чесної людини проти оголтих атомщиків, — так закінчив свій виступ тов. Цуманенко.

На мітингу виступили також студенти В. Курило, Л. Сало, І. Кабачок, В. Булах. Після чого почали підписувати Звернення.

(Наш корр.)



На фото: Збір підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру на хімічному факультеті. Звернення підписує студентка II курсу хімічного факультету тов. Тарасюк. Фото Е. МАРДЕЛЕВА.

країн із закликом віддати всі свої сили, всі досягнення техніки і науки на процвітання і благо людства.

Професор Л. ПАЛАТНИК.

□

МИ ХОЧЕМО МИРУ

Разом з усіма чесними людьми світу, радянська молодь рішуче виступає на захист миру проти тих, хто готує атомну війну. У Зверненні Всесвітньої Ради Миру висловлені вимоги знищити у всіх країнах запаси атомної зброї і негайно припинити її виробництво. Це Звернення знайшло відгук у мільйонів людей нашої Батьківщини. Воно вселило у серця прихильників миру ще більшу впевненість в тому, що плани паліїв війни можуть бути і будуть зірвані. Перед нами прекрасні плани мирної праці і будівництва і ми не допустимо, щоб імперіалісти затримали перетворення їх у життя.

Е. ШПУНТ,
студентка біологічного факультету.

В ГУРТКАХ СНТ ФІЛФАКУ

На філологічному факультеті працює шість наукових студентських гуртків.

Гурток української мови і діалектології (староста М. Львович) працює за планом, який складається на цілий рік і обговорюється на засіданні його членів, що допомагає спрямувати роботу в єдине русло, зробити її ціннішою і корисною.

Шолита гуртківці їздять з своїм керівником Г. Д. Солонською в діалектологічні експедиції. Матеріали, зібрані ними, будуть використані при складанні діалектологічного атласу. На протязі року студенти обробляють свої матеріали і на засіданнях гуртка зачитують доповіді, в яких узагальнюються особливості лексики, фонетики, морфології, синтаксису говірок, даються історичні довідки про села Харківщини.

Деякі студенти (т. Павлюк, Коровай, Юхименко) використовують матеріали експедицій для написання дипломних робіт. За свої діалектологічні роботи т. Павлюк і Півненко неодноразово одержували грамоти ЦК ЛКСМУ та міськкому комсомолу.

Заслуговують уваги доповіді по граматиці студентки т. Алексеевої «Адвербіалізація в українській мові» та т. Корсунь «Історія дієприкметника».

Про видатних мовознавців Потебню та Житецького пишуть доповіді, які будуть винесені на ювілейну конференцію, студенти т. Ярещенко і Львович. Доповіді на лінгво-стилістичні теми готують т. Сіренко, Муромцев, Сушкова.

Хорошою традицією є обговорення лінгво-стилістичних доповідей на об'єднаних засіданнях гуртків української мови і літератури. На таких засіданнях обговорю-

вались вже доповіді «Сатиричні засоби «Кавказу» — Т. Шевченка» та «Мовно-стилістичні особливості «Калинового гаю» О. Корнійчука».

До ювілейної квітневої конференції велику роботу провадять і інші гуртки. Один з кращих гуртків — гурток російської мови (староста т. Харламова) готує на цю конференцію чотири доповіді. Студентка п'ятого курсу т. Шостак, ознайомить учасників конференції з життям і діяльністю вченого-філолога Л. А. Булаховського, студентка четвертого курсу т. Бойко — з діяльністю відомого мовознавця Потебні, який працював в нашому університеті. Студент п'ятого курсу т. Заливадний виступить з доповіддю «Про індивідуальний мовний стиль письменника».

Гурток історії української літератури (староста тов. Окань) досяг значних успіхів. Характерною ознакою в роботі гуртка є висока активність його членів. Робота гуртка планується, до кожної доповіді готуються офіційні опоненти, що допомагає глибше і повніше проаналізувати роботу студента.

До ювілейної конференції готуються доповіді, які безпосередньо пов'язані з життям Харкова, університету. Наприклад, доповідь О. Юхимця «Сатира на сторінках харківських журналів». Про харківську журналістику написав доповідь студент т. Яригін, а Н. Світлична про роль нашого університету в розвитку фольклористики.

Робота інших наукових гуртків також спрямована на те, щоб гідно відзначити славне 150-річчя нашого рідного університету.

І. РОНІН, член Ради СНТ
філологічного факультету.

Міцніє дружба студентів

Міцніють дружні зв'язки між студентами-географами університетів нашої країни. Наш факультет провадить широке листування з географічними факультетами університетів Москви, Києва, Львова, Томська та іншими. В останній час почався обмін студентськими делегаціями, що дає можливість обмінятися досвідом роботи, розповідати про свої досягнення, ділитися думками. Так, в минулому році до нас на наукову конференцію приїздили студенти МДУ, які зробили кілька цікавих доповідей, побудованих на власних спостереженнях. В цьому році ці зв'язки ще більш поширилися. На ювілейну наукову конференцію, присвячену 150-річчю ХДУ, ми чекаємо гостей з Москви, Львова і Воронежу.

В свою чергу, студенти нашого факультету також відвідують інші вузи. На зимових канікулах, за запрошенням студентів-географів МДУ четверо наших кращих гуртківців взяли участь у роботі другого з'їзду Всеоюзного Географічного товариства. Нещодавно на конференцію у Львів виїхав студент четвертого курсу Б. Ручка, який брав участь у літній подорожі студентів університету по Східному Алтаю. Велика частина маршруту проходила по мало досліджених місцевостях або по місцевостях відомій лише по аерофотозйомці. Мандрівники пройшли ведмежими стежками по глухій сибірській тайзі, вели науково-дослідницьку роботу. Геологічна колекція, зібрана під керівництвом студента А. Вальтера, допомогла геологам Сибіру у вивченні геологічної будови цього району. Велику цінність являє собою також зібраний ними гербарій.

А. ЛАЗОРЕНКО, Б. РУЧКА.

Перше випробування (Вісті з педагогічної практики)

Ми, студенти IV курсу українського відділення філологічного факультету, у цьому році вперше безпосередньо зіткнулися з своєю майбутньою роботою, проходячи у школі педагогічну практику.

Практика з'явилася для нас вирішальним іспитом, і, треба сказати, що ми його витримали.

На все життя ми запам'ятали свій перший урок, своє хвилювання перед тим, як відчинити двері і увійти в клас. Довго ми не забудемо, як Тамара Корсунь, бліда від хвилювання стояла перед дверима свого класу і безкінця твердила одну фразу: «Дістаньте зошити, дістаньте зошити...». А через кілька хвилин та ж Тамара пучним та впевненим голосом вела урок, і від її хвилювання не залишилося й сліду.

Звичайно, відсутність будь-якого педагогічного досвіду робило деякі, особливо перші уроки, схожими на добре вивчений і розіграний діалог. Але вже після проведення та обговорення першого уроку накоплювався мінімальний педагогічний досвід. З кожним уроком ми ставали все більш досвідченими.

І зараз, коли практика вже пройдена і ми знов вступаємо в ролі учнів, а не вчителів, ми можемо сказати, що вона дала нам дуже багато. Ми особливо яскраво відчули якою складною і копіткою є праця вчителя. Ми зрозуміли, що нам потрібні не тільки знання, але й вміння передати їх іншим, оволодіти увагою

класу. Ми зазнали й почуття задоволення, слухаючи розумні відповіді учнів по матеріалу, який їм пояснювали, і почуття незадоволення собою, коли з відповідями школярів розуміли, що матеріал до них не «дійшов».

Багато уроків нашими студентами було проведено на «відмінно». Вони стали зразком для всіх інших товаришів. У числі таких уроків треба назвати уроки Р. Лобойко, Л. Чабанової.

Декілька слів про недоліки практики і перш за все — про метод оцінювання кожного уроку окремою оцінкою. Це впливало на обговорення уроків, позбавляло його гостроти. На думку всіх студентів більш раціонально було б ставити загальну оцінку за педпрактику, враховуючи якість уроків та позакласну роботу студентів. Часто недостатня увага приділялась конспекту уроків студентів. Але в цьому вже вони самі повинні.

Результати практики показали, що значно краще удавалися уроки з літератури, ніж з мови. Нам часто не вистачало практичних знань з мови. Саме на це, в університетській програмі звернено на жаль, дуже мало уваги.

Ми хочемо, щоб наші заваження допомогли в майбутньому році студентам теперішнього 3 курсу.

Практика була для нас першим кроком у майбутній самостійній праці.

О. БЕРХМАН.
студ. IV курсу філфаку.

ВАЖКА ІНДУСТРІЯ—ОСНОВА МОГУТНОСТІ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ

Рішення січневого Пленуму ЦК КПРС і другої сесії Верховної Ради СРСР — документи великого історичного значення, доказ мудрого керівництва Комуністичної партії і Радянського уряду розвитком всього народного господарства і повсякденного піклування про дальше зміцнення могутності нашої соціалістичної Батьківщини.

В основі цих програмних документів лежить генеральна лінія партії на всемірний розвиток важкої індустрії як матеріальної бази соціалізму, основної могутності нашої держави, вироблена геніальним зодчим комунізму В. І. Леніним, розвинута далі в рішеннях партії і у працях великого продовжувача справи В. І. Леніна — Й. В. Сталіна.

«Комуністична партія, керуючись учінням великого Леніна про всемірний розвиток великої машинної промисловості і електрифікацію країни, — говорить в постанові січневого Пленуму ЦК КПРС, — вважає, як і раніше, своїм головним завданням дальше піднесення важкої індустрії, яка становить

міцну основу всього народного господарства і незламної обороноздатності нашої Батьківщини, джерело неухильного зростання добробуту радянського народу».

У виробленні і здійсненні генеральної лінії на всемірний розвиток важкої індустрії Комуністична партія керувалася і керується марксистсько-ленінським вченням і його важливим відкриттям — теорією відтворення.

К. Маркс у «Капіталі» вперше встановив, що все суспільне виробництво складається з двох підрозділів. До першого з них належать підприємства, які виробляють засоби виробництва, до другого — підприємства, які виробляють предмети споживання. Між ними в процесі відтворення існує тісний, закономірний зв'язок і взаємозалежність. Перший підрозділ забезпечує народне господарство необхідними засобами виробництва, другий — задовольняє потреби суспільства на предмети споживання. Засоби виробництва є невідмінною умовою суспільного виробництва матеріальних благ. Знаряддя праці, їх рівень визначають рівень розвитку продуктивних сил і ступінь оволодіння суспільством силами природи. При

простому відтворенні, коли виробництво відновлюється на тій же основі і в незмінних масштабах, обмінювальні частини першого і другого підрозділів суспільного виробництва мусять бути однаковими. Мають бути однаковими також вартість річної продукції першого підрозділу і сума вартості засобів виробництва, спожитих за рік підприємствами обох підрозділів; вартість річної продукції другого підрозділу і сума доходів усіх членів суспільства.

Для капіталістичного способу виробництва характерне розширене відтворення, просте відтворення є елементом і основою останнього. При цьому виробництво відтворюється на збільшеній основі і в зростаючих масштабах, відбувається процес нагромадження капіталу за рахунок додаткової вартості.

Розширене відтворення здійснюється при умові, коли частина чистого доходу суспільства виробляється в натуральній формі додаткових засобів виробництва і предметів споживання, необхідних для розширення засобів виробництва і збільшення робочої сили. Для розвитку суспільного виробництва треба щоб засоби виробництва систематично вироблялись більше, ніж потрібно для простого їх відтворення в підприємствах першого і другого підрозділів. При розширеному відтворенні кількість суспільної праці, яка витрачається на виробництво засобів

виробництва, повинна постійно зростати у порівнянні з тією її частиною, що йде на виробництво предметів споживання.

Виробництво засобів виробництва повинно розвиватися швидше, ніж виробництво предметів споживання, бо воно мусить виробляти в збільшеному масштабі засоби виробництва, необхідні як для першого, так і для другого підрозділів. Це переважне зростання першого підрозділу суспільного виробництва В. І. Ленін називав економічним законом, який характерний для розвитку продуктивних сил суспільства при машинній індустрії. Розвиваючи марксистську теорію відтворення, В. І. Ленін показав ті зміни, які відбуваються у зв'язку з зростанням органічної будови капіталу і довів, що «...Найшвидше зростає виробництво засобів виробництва для засобів виробництва, потім виробництво засобів виробництва для предметів споживання і найповільніше виробництво засобів споживання» (Твори, т. I, стор. 69).

В умовах капіталізму розвиток і удосконалення виробництва відбувається на основі приватної власності на засоби виробництва і веде до посилення експлуатації, має на меті одержання з робочої сили більше додаткової вартості. А це неминує обумовлює безробіття, падіння купівельної спроможності трудящих мас, абсолютне і відносне зuboжіння робітничого класу. Все це веде до необхідності зміни капіталізму соці-

лізмом шляхом пролетарської революції.

При соціалізмі розвиток виробництва відбувається на основі суспільної власності і підпорядкований інтересам народу, спрямований на забезпечення максимального задоволення постійно зростаючих матеріальних і культурних потреб всього суспільства. Здійснення цієї мети можливе лише при безперервному зростанні, удосконаленні соціалістичного виробництва на базі найвищої техніки. Це і обумовлює закономірну необхідність переважного зростання виробництва засобів виробництва, тобто важкої індустрії з її серцевиною — машинобудуванням, при розширеному відтворенні.

В. І. Ленін і Й. В. Сталін не раз вказували, що такі основні положення марксової теорії відтворення, як положення про поділ суспільного виробництва на два підрозділи і співвідношення між ними, положення про нагромадження, як єдине джерело розширеного відтворення, положення про переважне зростання виробництва засобів виробництва у порівнянні з виробництвом предметів споживання, повністю відносяться й до економіки соціалістичного суспільства.

Умовою існування, розвитку і зміцнення могутності соціалістичного суспільства є постійне зростання виробництва матеріальних благ, яке здійснюється безкри-

Благородна праця вчителя

Сама я полтавчанка. В 1949 р. закінчила географічний факультет ХДУ і одержала призначення в Кемеровську область в місто Прокоп'євськ. Смішно згадувати тепер, як я боялася Сибіру, та й не тільки я, багато з тих, кому належало туди їхати. Недивлячись на те, що я закінчила географічний факультет, Сибір уявлявся мені далеким, страшним. Але вже перші кілометри сибірської землі: безкрайні степи, чудові озера, ліси, красиві міста, труби заводів — все це поступово розсіювало попереднє уявлення.

У Прокоп'євську молодих спеціалістів зустріли чергові групи робітників різних установ, в тому числі представники міськвну. Така увага дуже пронула нас, приїжджиків.

Міськвну направило мене вчителем географії в середню школу. Колектив вчителів цієї школи зустрічав мене дуже тепло і привітно. Скоріє одержала кімнату, влаштувалася, почала працювати. Перші кроки давалися не зовсім легко, особливо з методичної, педагогічної точки зору. Якось мало надавалося уваги цьому питанню



у нас, в університеті. Зате той величезний різнобічний запас знань, який я одержала в стінах рідного університету дуже допоміг мені. Через два роки я вже користувалася званням хорошого географа, а ще через рік мене призначили завучем в своїй же школі. Двічі я була нагороджена грамотами від обласної міськвну — за добре поставлену виховну роботу у школі і за цілковиту успішність з предмету.

З метою підвищення свого ідейно-політичного рівня я відвідувала вечірній університет марксизму-ленінізму. Закінчуючи свій лист, мені хочеться звернутися до випускників мого рідного вузу.

Товариші випускники, сміливо вступайте на трудовий шлях, чесно працюйте там, куди пошле вас Батьківщина! Пам'ятайте, що куди б ви не поїхали, усіди вас чекають радянські люди, друзі, чуйні, уважні, готові завжди допомогти. Чекаю вас, дорогі колеги, до нас у Сибір!

М. ВАКУЛЕНКО,
випускниця геогр. ф-ту.
м. Прокоп'євськ,
Кемеровської обл.

Не уявляю собі життя без школи, без дітей

Незабаром з стін університету вийде новий загін вчителів. У зв'язку з цим я, вихованець університету, хочу розповісти про свою педагогічну діяльність. Зараз я працюю директором Устівицької середньої школи і вчителем історії десятих класів. В цьому році ми почали працювати за новими програмами, в яких особлива увага надається політехнізації навчання, підготовці кадрів не тільки для вищих учбових закладів, але й для виробництва і сільського господарства. Село змінюється зараз дуже швидко, тут вирішуються історичні завдання комуністичного будівництва.

В останній час прийнято ряд постанов Комуністичної партії і радянського уряду, спрямованих на різке підвищення сільського господарства. Всі наші вчителі працюють агітаторами у різних бригадах, на фермах, МТС.

Колектив учителів також бере активну участь у допомозі сільському господарству. Так, за період осінніх робіт учні виробили до 6 тисяч трудоднів. Зараз комсомольці і учні взяли зобов'язання в наступному році виробити не менш 10 000 трудоднів. Велику допомогу колективам надають гуртки, які працюють при школі. Наприклад, технічний гурток по моделюванню і конструюванню сільськогосподарських машин за корочу роботу представлений до участі у Всесоюзній сільськогосподарській виставці. На цей же рік школа взяла шефство над 50 га кукурудзи і 15 га озимої пшениці.

Зараз я можу сказати, що не уявляю собі іншого життя без школи, без дитячого колективу!

Я закликаю усіх випускників високо тримати честь нашого університету, поїхати працювати туди, куди вас пошле Батьківщина.

С. ПРОКОПЕНКО,
с. Устівицьке, Полтавської обл.

В добру путь

Наближається час, коли тисячі юнаків і дівчат — сьогоднішніх студентів, вступають у нове життя, самі стануть вихователями підрастаючого покоління. Тому я, вихованка університету хочу розповісти про перші кроки своєї педагогічної діяльності.

Призначення я одержала у Генічеськ — невеличке місто на березі Азовського моря. Тут мене направили викладати історію і географію у середню школу.

Дружньо зустрів мене педагогічний колектив школи. Мені допомогли знайти квартиру, ознайомили з життям школи, раді були у всьому допомогти.

Пам'ятаю перший день заняття. Особливо старанно одягалася я в цей ранок, безліч разів перечитувала свій конспект, підбирала прості і дохідливі слова. «В добрий час!» — напучували мене мої старші товариші. Але все це вже позаду. Зараз, хоча я і вважаю себе зрілим викладачем, дуже старанно готуюсь до уроків, звертаюся до науково-популярної літератури, газетного матеріалу, підбираю відповідні ілюстрації.

Іноді буває важко, бо доводиться зустрічатися з різними характерами дітей. Тільки зараз я зрозуміла, скільки треба мати різнобічних знань, щоб виховувати дітей, щоб своєчасно допомогти, підтримати або вдержати учня від поганого впливу. Тільки офірком та грізним поглядом пустуна не заставиш сидіти тихо і добре працювати. Мені здається, що на учня більш впливає увага та тепле слово.

Я зрозуміла, що місто вчителя не тільки у класі. Багато разів ми виїжджали допомагати колгоспам збирати хлопот. Завжди я їздила разом з дітьми, виробила з ними, а в перервах разом співали, вели бесіди на різні теми. Може це і зблизило нас на перших порах знайомства. Я від душі раджу моїм майбутнім колегам ніколи не втрачати живого, теплої зв'язку з дітьми.

В Генічеську я продовжую займатися і громадською роботою. Мене обрали членом райкому ЛКСМУ, секретарем шкільної комсомольської організації, затвердили лектором РК ЛКСМУ.

Я зрозуміла, що не помилилася у виборі професії, я дуже люблю свою працю і своїх учнів, а це головне в нашій справі.

В добру путь, товариші! Бажаю вам успіху в вашій важкій і благородній праці.

Л. СІВАКОВА,
випускниця історичного факультету.
м. Генічеськ.

Чужий стиль

Стиляги бувають різних типів. Одні є рабами буржуазних мод в одязі. Вони ходять у вузьких і коротеньких брючках, у туфлях на товстій підшві, в широких обтічних піджаках і в галстуках «оселедцем». Яскравий шарф і зелена шльопанка доповнюють гардероб такої людини. Люди цієї категорії (ми говоримо тут про стиліст-чоловіків, але звичайно є серед них і жінки), коли запалюються вогні великого міста, виводять свої костюми прогулятися по центральних вулицях.

Але є і іншого роду стилісти. У них пресловутий західний «стиль», виражений не тільки і не стільки в одязі, скільки в їх манері примати себе в суспільстві, у викривлених моральних принципах і, що гірше за все, в образі життя, в будові думок. І коли перша категорія стиліст може викликати гірку усмішку жалю до їх потворного уявлення про красу і викривлених омаків, то друга категорія примушує значно серйозніше насторожитися. Звідки це у молодих людей, які зросли в Радянській країні? І промисловість не може проходити повз такого морального вироку, коли він опиняється в нашому колективі.

На біофак Анатолій Лобанов перейшов з геологічного факультету (де не здружився з колективом) всередині минулого семестру. З перших же днів він поставив себе понад колективом групи. Здавалося б, людина, яка пропустила декілька місяців навчання повинна посилено вчитися, щоб наздогнати товаришів. Але Лобанов повів себе інакше. Конспектувати лекції? Навіщо? Він заявляє товаришам, що чудово засвоєв матеріал і не записує. Але що ж робити на лекції, коли не вести конспект? І Лобанов знайшов «високоінтелектуальне» заняття: діставши манікюрні ножниці, він любовно оброблює свої нігті.

Практичні заняття? Навіщо? Нехай працює «сіра маса», — як називає своїх співкурсників Лобанов, — йому ж, Лобанову, надана виняткова властивість — засвоювати все «на льоту».

На лекції ходити теж не обов'язково, достатньо навідуватися в університет і через день, зате на факультетський вечір обов'яз-

ково треба під'їхати з шиком, на автомашині і, прохажуючись по коридору, крутити, намотуючи на палець, цепочку з ключем від машини.

Політзаняття — це теж для «сірої маси», Лобанову вони ні до чого. В своїй політичній грамотності він не сумнівається. Ось взяти до прикладу семінари з основ марксизму-ленінізму. Є студенти, які готуються до них: конспектують першоджерела, вникають у матеріал. Лобанов це не задовольняє. Він, відповідаючи на семінарі, читає прямо по книзі. Жодного свого слова — все з першоджерела! І може прочитати весь том, коли його не зупинити. А потім під час замітки — викладач береється ізмором. Не з другого, так з третього разу. А знання? Про «глибину» знань Лобанова красномовно говорять дві «трійки» з трьох оцінок, які він одержав на екзаменах в зимову сесію.

В промисловому житті колективу Лобанов участі не бере. Для чого це йому?

— Що мені колектив? Що він мене годуватиме, одягатиме? — говорить він.

Ми більш або менш повинні намалювати портрет А. Лобанова. Варто ще додати про його дикарське ставлення до жінки («Я жінку зневажав. Взагалі, я б їх у науку не допускав. Їх уділ — кухня і діти»). Не можна обійти і непристойні хвастощі легкими перемогами на амурному політрисі, його ні з чим незрівняний егоїзм.

Такий Лобанов, людина яка несе на собі груз чорних плям буржуазної моралі. Але викликає тривогу не тільки те, що така людина опинилася в нашому комсомольському колективі, сумно і те, що на курсі у нього знайшлися «наслідувачі» — студенти Е. Петров, і В. Лесніков. Замість того, щоб суворо засудити Лобанова, вочі самі попали під його вплив.

Але «лобановщина» не дано поширитися. Вона викрита здоровим комсомольським колективом курсу. Про це говорить колективний лист студентів, який надійшов у нашу редакцію.

Немає сумніву в тому, що комітет комсомолу, також зацікавиться моральним обличчям комсомольця А. Лобанова.

Ю. НЕЙМЕР, Е. ІЛЬІНА.

зісно, безперервно і планоно. Процес розширеного соціалістичного відтворення, взятий у цілому, охоплює передусім, відтворення суспільного продукту, який складається з усієї маси засобів виробництва і предметів споживання вироблених за певний період. Провідна роль у процесі відтворення суспільного продукту належить відтворенню засобів виробництва і передусім знарядь праці.

Розширене відтворення є разом з тим розширеним відтворенням соціалістичних виробничих відносин — зміцнення і збільшення соціалістичної власності, зміцнення відносин товариського співробітництва і соціалістичної взаємодопомоги трудівників у процесі виробництва матеріальних благ, в здійсненні соціалістичного принципу розподілу за кількістю і якістю праці.

Розширене соціалістичне відтворення здійснюється лише на базі найвищої техніки і вимагає примату першого підрозділу над другим. Необхідно не просто переозброєння питомої ваги засобів виробництва у загальній масі промислової продукції, а обов'язковий переважний ріст виробництва засобів виробництва. Лише при умові більш швидкого розвитку першого підрозділу можна забезпечити постійне оновлення і розширення матеріально-технічної бази всіх галузей народного господарства. Без цього неможливо успішно розвивати ні промисловість, ні сільське господарство, не-

можливо далі зміцнення нашої Батьківщини і успішне досягнення максимального задоволення постійно зростаючих потреб суспільства.

При опануванні всього суспільного виробництва важливо передбачити такі темпи розвитку і пропорції між окремими галузями народного господарства, пропорції між виробництвом і споживанням, між споживанням і напромадженням, які відповідають вимогам основного економічного закону соціалізму, вказують планомірному розвитку народного господарства і забезпечують зміцнення могутності нашої держави. Успішний рух нашого суспільства до комунізму вимагає безперервного розширення і зміцнення матеріально-технічної бази соціалістичного господарства, збільшення виробництва і удосконалення знарядь праці. Немислимо розв'язання цього завдання без переважного зростання першого підрозділу — необхідної умови розширеного соціалістичного відтворення. Переважний ріст важкої індустрії — запорука неухильного розвитку й зміцнення всього соціалістичного господарства, підвищення продуктивності праці, що має вирішальне значення в будівництві Комуністичного суспільства. Переважний ріст першого підрозділу не суперечить, а, навпаки, зумовлюється вимогами основного економічного закону соціалізму.

Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії, пере-

ворюючи в житті її генеральну лінію на переважне зростання важкої індустрії, добився великих успіхів у розвитку всіх галузей народного господарства, у зміцненні могутності нашої любимої Батьківщини. Високо піднявся технічний рівень всіх галузей соціалістичного господарства. По техніці виробництва, по насиченості промислового виробництва новою технікою Радянський Союз займає перше місце в світі.

Основні виробничі фонди промисловості СРСР у 1953 році в порівнянні з 1940 роком зросли більш, як у два рази і в 22 рази проти 1913 року. Валова продукція крупної промисловості вже в 1953 році була в 30 раз вища, ніж у 1913 році, виробництво засобів виробництва — більш як у 50 раз, а вироблення електроенергії — майже в 70 раз. За період з 1940 року по 1954 рік обсяг продукції всієї промисловості зріс у 2,8 рази, а обсяг продукції важкої індустрії — в 3,4 рази. Тільки за три роки п'ятої п'ятирічки продукція промисловості збільшилася на 45 процентів, виробництво засобів виробництва на 46 процентів, виробництво предметів споживання — на 43 проценти. Торік валова продукція промисловості збільшилася проти 1953 року на 13 процентів, а в порівнянні з 1950 роком — на 65 процентів. В цьому році вона перевищить рівень 1950 року на 80 процентів. Це означає, що завдання п'ятої

п'ятирічки будуть виконані достроково.

Далеко вперед рушив технічний прогрес у всіх галузях промисловості у післявоєнний період. Радянське машинобудування щороку створює і освоєно випуск 600—700 нових видів високопродуктивних машин. Лише у 1950 році машинобудування випускало — 222 найменування сільськогосподарських машин і знарядь. Торік у промисловості, будівництві й на транспорті було впроваджено понад 900 тисяч винаходів, технологічних удосконалень і раціоналізаторських пропозицій.

На базі високорозвиненої важкої індустрії та її серцевини — машинобудування розгорнулося будівництво гігантських гідроелектростанцій. Минулого року пущено в експлуатацію першу в світі промислову електростанцію на атомній енергії з корисною потужністю 5.000 кіловат. Безперервно збільшується випуск досконалих машин для легкої і харчової промисловості.

Неухильно розширюється матеріально-технічна база виробництва предметів народного споживання. Обсяг продукції предметів споживання крупною промисловістю у порівняльних цінах збільшився проти 1913 року: в 1940 р. — в 7,6 рази, а в 1953 р. — у 14 раз. Минулого року проти 1953 р. випуск тканини збільшився: шерстяних — на 17 процентів, меланжових — на 13 процентів, строкотаних — на 53 проценти, вор-

сових — на 88 процентів, тонкосуконних чистошерстяних пальтових — на 62 проценти, білизняного трикотажу — на 18 процентів. Зросло виробництво холодильників, побутових швейних машин, пишососів, телевізорів, меблів, фотоапаратів, пральних побутових машин. Все це яскраво свідчить про постійне піклування партії і уряду про піднесення добробуту радянського народу на базі безперервного зростання важкої індустрії. Соціалістичне сільське господарство — колгоспи, МТС, радгоспи, які базуються на суспільній власності, — є найкрупнішим і наймеханізованішим у світі. Торік сільське господарство мало 1.260 тисяч тракторів (у переводі на 15-сильні), 326 тисяч зернових комбайнів, 370 тисяч вантажних автомобілів. Соціалістичне місто постачало село лише на протязі минулого року 137 тисяч тракторів загального призначення, 46 тисяч просяпаних тракторів, 37 тисяч зернових комбайнів, 116 тисяч вантажних автомобілів і багато іншої техніки.

Нечувано зросла технічна озброєність сільського господарства. Майже повністю механізовані оранка парів і зябу, сіва озимих культур — на 95 процентів, сіва ярих — на 88 процентів. Досягну-

(Закінчення на 4-й стор.)

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»

Стор. 3. 9 квітня 1955 р.

ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ПІДСУМКИ ОГЛЯДУ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

6—20 березня проходив міжфакультетський огляд художньої самодіяльності, присвячений 150-річчю заснування університету. У огляді взяли участь біля 750 студентів — представників 10 факультетів.

Огляд показав, що кількість учасників художньої самодіяльності та майстерність їх виконання значно зросли, порівняно з минулим роком. Кращими стали хоріві колективи, виступами яких починалась програма кожного факультету. Зросла якість виконання, репертуар та організованість хору філологічного факультету, який виступив у складі 80 чоловік (художній керівник хору А. Сегаль). Як і виступ хору, уся програма цього факультету була старанно продумана і підготовлена. Балетний колектив під керівництвом студентки Т. Булгакової підготував масовий танок «Від'їзд молоді на цільний землі». Добре були виконані також танок з об'ручем (Т. Нужная) і танок з м'ячем (Т. Булгакова). Успішно виступали і факультетські співаки: Т. Кривуць, Янгольд, Шмердін і Журавльова, які виконали арії з опер, романси, народні пісні. Політично гострий вірш «Новорічне послання маршалу Монтьомері» прочитав починаючий поет А. Львов. Уривок з роману «Війна і мир» Л. Толстого добре прочитала студентка Т. Власенко.

Необхідно відзначити танцювальний колектив історичного факультету (керівник студентка І. Плющ), який показав високу техніку виконання і зайняв перше місце серед танцювальних колективів університету. Особливий успіх мали «Російський перепис» та «Угорський танок».

Наймолодший факультет нашого університету — радіофізичний серйозно готувався до огляду і показав хорошу програму. Студент першого курсу Т. Лісневський майстерно виконав на скрипці мазурку та інші твори радянських і західноєвропейських композиторів. Від цього факультету виступив також квінтет народних інструментів, який мав заслужений успіх.

І. ГНІДАШ
голова правління клубу ХДУ

Вперше в огляді художньої самодіяльності взяла участь студентка економічного факультету І. Олександрова, яка має хороші вокальні дані. Вона виконала українську народну пісню «Гандзя» та інші.

Хімічний факультет в цьому році показав змістовну та різноманітну програму. Порівняно з минулим оглядом, самодіяльність цього факультету зросла і якісно, і кількісно. Велика заслуга в цьому належить студентці цього факультету Е. Померанцевій. Студентка А. Сахарова добре прочитала оповідання Чехова «Шутка». Високої оцінки заслуговували пісні у виконанні Л. Сотнікової.

У програмі фізико-математичного факультету заслуговує уваги чоловічий ансамбль, який виконував «Пісню друзів» та українську народну пісню «Та туман яром котиться».

З усіх ансамблів, висунутих на огляд, кращим був жіночий ансамбль географічного факультету, який виконав російські та українські народні пісні.

Підсумовуючи результати огляду, можна сказати, що в цьому році кількість учасників художньої самодіяльності в університеті значно зросла. Репертуар покращив і поповнився кращими творами народної творчості, радянських авторів, класиків, творами літератури та мистецтва країн народної демократії.

В цьому році значно краще була проведена і організаційна підготовка огляду. Як правило, художня самодіяльність тих факультетів, де їй приділяли увагу і допомагали промадські організації, показала кращі наслідки.

Поряд з досягненнями, у роботі деяких гуртків художньої самодіяльності виявились істотні недоліки. Так, факультет романо-германської філології виступав в цьому році значно нижче своїх можливостей і займав на огляді останнє місце. А для цього немає ніяких

підстав, бо на факультеті є багато талановитих студентів, які бажали б взяти участь у художній самодіяльності. Поганому результату сприяло те, що ні деканат, ні промадські організації факультету не приділяли уваги гурткам художньої самодіяльності.

Геологічний факультет не брав участі в огляді 1953—1954 учебного року. Керівники цього факультету вважали, що студенти факультету не мають підстав для участі в огляді. Але цьогорічний огляд показав невірність цієї думки і виявив, що на факультеті є багато здібних студентів не тільки для участі в огляді, але й для того, щоб зайняти на ньому одне з перших місць.

Необхідно покращити також керівництво художньою самодіяльністю фізико-математичного факультету. З такого контингенту студентів, який є на цьому факультеті, можна створити чудову самодіяльність. Всі можливості для цього є. Але знову-таки необхідно, щоб громадські організації всіляко допомагали і підтримували цю справу.

З метою дальшого масового розвитку художньої самодіяльності, як однієї з важливих засобів комуністичного виховання, ВЦРПС постановила провести в цьому році Всесоюзний огляд колективів і окремих виконавців художньої самодіяльності. Художня самодіяльність нашого університету має всі підстави до того, щоб послати своїх представників у Київ та Москву.

Через кілька днів наш університет відзначатиме свій славний ювілей — 150-річчя свого заснування. Велику роль у проведенні ювілею відіграє художня самодіяльність університету та факультетів. На факультетських святкових вечорах концерти будуть даватись силами художньої самодіяльності. Безсумнівно, що ті факультети, які серйозно готувались до огляду, зайняли в ньому перші місця, з честю впоралися з цим почесним завданням, виправдають довіру ювілейної комісії, ректорату і партійного комітету університету.

На січневому Пленумі ЦК КІРС сувору відсіч одержали ті горько-марксистські, які зробили спробу ревізії марксистсько-ленінської теорії соціалістичного відтворення і пропагували відмовитись на весь період поступового переходу від соціалізму до комунізму від переважного розвитку важкої індустрії, вимагали встановити однакові або навіть більш швидкі темпи росту виробництва предметів споживання у порівнянні з виробництвом засобів виробництва. Це глибоко помилкові, чужі духові марксизму-ленізму розумування. Це не що інше, як відрижка правого ухилу, ворожих лєніністських поглядів, які свого часу проповідували Риков, Бухарін та їх прихильники.

Партія на січневому Пленумі виприла і засудила ці ворожі погляди, указала на необхідність рішучої боротьби з ними, і ще раз підкреслила що генеральною лінією розвитку нашої економіки був і не порушено залишається переважний розвиток важкої індустрії.

Великий радянський народ завжди пам'ятає, особливо в сучасній міжнародній обстановці, що розвиток важкої індустрії є основою незламної обороноздатності нашої країни, могутності наших славних збройних сил, запорукою дальшого успішного розвитку економіки, добробуту, культури і розвитку нашої Батьківщини.

Доц. О. МАМАЛУЙ,
завідувач кафедри
політичної економії.

До спортивної майстерності



...Сріблестими струнами натягуються тріски кілець, і живий майтник, зробивши красиву амплітуду і продовжуючи коливатись, враз починає рухатись, то згинаючись удвоє, то випростовуючись на весь зріст, легкою ластівкою несучись у прудкому польоті. І вмить, вибравши потрібний момент, дівчина відривається від кілець, встигає зробити в повітрі кувирок і легко «привземляється» на пружні ноги.

— Оце здорово! Аж дух захоплює — зустрічають дівчата свою подругу — гімнастку.

Сьогодні в спортивному залі університету проходить чергове заняття однієї з груп секції гімнастики. Ця секція є найбільшою серед інших в університеті і охоплює понад 150 студентів. Кожен з них полюбить цей захоплюючий вид спорту і всіма силами домагаться повсякчасного удосконалення своєї майстерності. І ця робота дає свої результати. Ось зовсім недавно, в перших числах березня, на комсомольських іграх Держинського району команда гімнастів університету заслужено виграла перше місце.

Спортивне життя має ту особливість, що воно ніколи не знає спокою. Одні змагання пройшли, а вже підходять другі, до яких треба готуватись ще краще, ще наполегливіше. Наближається спортивне свято на честь 150-річного ювілею університету. І гімнастки готуються до виступу на святі. Сьогодні у них вправи на брусах, кілках, на бревні. Робота на кожному з снарядів має свої специфічні особливості, вимагає цілком певної і серйозної підготовки. Але в той же час, щоб майстерно виконати вправи на одному з них, необхідно досконало вправлятись на кожному снаряді. Ось чому заняття проводяться за таким планом, щоб гімнастки мали всебічну і ґрунтовну підготовку. Розминка, перевертот, перевертот через одну руку, сальто, різноманітні вправи на брусьях, кілках, бревні — ось неповний перелік тих елементів, з яких складаються заняття.

Дзвініть голоси дівчат лунають у спортзалі, чути веселий сміх. Одна за одною виконують вправи гімнастки. Їх рухи ритмічні і точні, цілеспрямовані і працездатні. В усьому відчужається бадьорість і життєрадісний оптимізм, гаряче прагнення до нових спортивних досягнень.

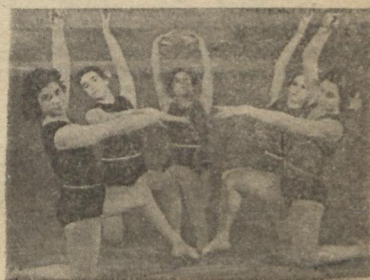
— Ростуть наші гімнасти, — говорить викладач Георгій Володимирович Сметанко. — От хоча взяти для прикладу Ріту Шаповалову, нашу завітнішу першорозрядницю, — Георгій Володимирович кивнув у бік невеличкої білової дівчини в чорному гімнастичному купальнику і білих прорезинках, що тільки що скінчила складну вправу на кілках і стомлена, але рада, присіла на хвилинку відпочити.

В гімнастичній секції Ріта займається трохи більше одного року. Гімнастика сподобалась їй якось одразу, на одному з звичайних занять з фізкультури. Прекрасні природні дані — фізична сила, легкість, розвиненість, — а також сила волі дозволили Ріті Шаповаловій, другокурсній ф-лу романо-германської філології, в короткий час досягти визначних спортивних успіхів. В минулому році вона складала на 3 розряд, вигравши друге місце по університету, в цьому

році на районних змаганнях вона одержала другий розряд і з десятима кращими гімнастками готує норму першого розряду.

— А от наша першорозрядниця, Люда Яковлева, — не без гордості зазначає Георгій Володимирович. — А до кінця цього року наша кафедра виховає й майстрів. А справа ця надзвичайно складна й кропітка. Багато років потрібно займатись гімнастикою, безперервно тренуватись і тренуватись, щоб виконати норму майстра спорту в 82 бали.

Кафедра фізкультури і спорту проводить велику роботу по фізичному вихованню студентської молоді університету. Тільки в післявоєнні роки вона виховала 13 чоловік першорозрядників. Зараз готують перший розряд студентки Соломенцева, Вікторович, Буцька, Сутоцька, Клушман, Кулакова, Опанасенко, Спичка.



Багато сил і енергії віддають своїй справі викладачі кафедри тт. Долгов, Вакалов, Кандукторова, Гаршанський і інші.

З особливою теплою розповіддю Георгій Володимирович про вихованців кафедри, які й закінчили університет не покинувши займатись гімнастикою. Він називає ім'я випускниці філфаку З. Прикладовської, яка вміло і любовно поєднує з своєю основною професією роботу тренера гімнастики. Випускниця кімфаку Т. Затучна закінчила університет в минулому році. З далекого Челябінська пише вона теплі листи, висловлюючи щире подяку кафедрі фізкультури і спорту за її увагу до спортсменів. Шквалів владок трапився в випускнику економіки т. Решетилу. В Краматорському машинобудівному технікумі, куди він одержав призначення, йому довелося деякий час викладати фізкультуру. І він блискуче справився з цим дорученням лише дякуючи знанням і вмінню, одержаним в університетській секції гімнастики.

— Бути добрим гімнастом — це не лише виробити в собі цінні якості: витривалість, координацію, сміливість, спритність, уміння володіти своїм тілом в незвичних умовах, це, коли хочете, набуті паралельну спеціальність, — з задоволенням додає Г. В. Сметанко.

І. БАБЕНКО.

На фото (зверху): Першорозрядниця Люда Яковлева, студентка 3 курсу економічного факультету виконує вправу «шпагат на бумі». В овалі керівник гімнастичної секції, викладач кафедри фізкультури Г. В. Сметанко.

На нижньому фото: групові вільні вправи виконують учасники гімнастичної секції.

Фото Е. МАРДЕЛЕВА.

Редактор Г. ПОПОВ.

ВАЖКА ПРОМИСЛІВІСТЬ—ОСНОВА МОГУТНОСТІ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ

(ЗАКІНЧЕННЯ.
Початок на 2 стор.)

то перших значних успіхів в освоєнні цілинних і перелогових земель.

Перед нашою країною січневий Пленум ЦК КІРС поставив завдання в найближчі п'ять-шість років довести щорічний збір зерна не менш як до 10 мільярдів пудів, збільшити виробництво основних продуктів тваринництва в два-два з лишком рази. Нам необхідно в 1956 році довести посіви зернових на цілинних і перелогових землях не менш, як до 28—30 мільйонів гектарів. Висуваючи це завдання крутого піднесення сільськогосподарства, партія і уряд виходять, передусім, з величезних можливостей і успіхів у розвитку соціалістичної важкої індустрії. Без машин, без комплексної механізації неможливо успішно розвивати соціалістичне сільське господарство. Здійснення цього всенародного завдання дозволить повністю задовольнити потреби населення в продуктах харчування, а промисловості — в сировині.

Важлива роль у дальшому піднесенні всіх галузей сільського господарства належить електрофікації. Здійснення її також цілком залежить від дальших успіхів нашої важкої індустрії.

Соціалістична важка індустрія, яка становить базу піднесення всіх галузей народного господарства, визначає і наші досягнення в справі підвищення добробуту трудящих. Реальні доходи трудящих СРСР вирости з розрахунку на одного працюючого в 1940 році в порівнянні з 1913 роком: у робітників більш як у три рази, у селян — приблизно в три з половиною рази. Доходи робітників і службовців у 1952 році зросли проти 1940 року на 68 процентів, селян — на 72 проценти. В 1954 році загальна сума доходів робітників, службовців і селян зросла в порівнянні з 1952 роком більше чим на 25 процентів.

Всі успіхи і досягнення в розвитку соціалістичного господарства і піднесенні добробуту трудящих з'являються наслідком єдиної правильної лінії Комуністичної партії, — лінії переважного розвитку важкої індустрії, основи всього народного господарства і могутності нашої держави. Неухильно перетворюючи в життя геніальне вчення великого В. І. Леніна і продовжувача його справи Й. В. Сталіна, Комуністична партія і радянський народ вели і будуть вести рішучу боротьбу з тими, хто намагатиметься ревізувати цю випробовану самим життям генеральну лінію Комуністичного будівництва.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»
Стор. 4. 9 квітня 1955 р.